

ἀπομεσοπαντάλονο τό, ἀμάρτ. ἀπομεσοπατέλονο Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπομέσα καὶ τοῦ οὐσ. πανταλόνη. Ἐσωτερικὴ περισκελὶς τοῦ πανταλονιού.

ἀπομεσόρρουχο τό, Κρήτ. (Μονοφάτσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπομέσα καὶ τοῦ οὐσ. ρούχο.

Τὸ ἐσωτερικὸν τὸ πρὸς τὴν σάρκα φορούμενον οἶονδή-ποτε ἔνδυμα, ἐσώρρουχον. Συνών. σώρρουχο.

ἀπομεσούδι τό, Κρήτ. ἀπονμισούδ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπομέσα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ούδι.

Πληθ., τὰ ἐντόσθια τῶν σφαγίων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπομέσα Β 2.

ἀπομεσοφόρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπομέσα καὶ τοῦ ρ. φορῶ.

Γυναικεῖον ἔνδυμα φορούμενον πρὸς τὴν σάρκα παράλ-ληλον πρὸς τὸ ἀπομεσόκαλτσα, ὁ ἰδ.

ἀπομέταξο τό, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. μετάξι.

Πληθ., τὰ ὑπολείμματα τῆς μετάξης μετὰ τὴν ἐπιλογὴν.

ἀπομετρῶ πολλαχ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. μετρῶ. Πβ. καὶ μεταγν. ἀπομετρῶ.

Παύω νὰ μετρῶ, τελειώνω τὴν μέτρησιν: Περίμενέ με ὅσο ν' ἀπομετρήσω τὰ καρύδια.

ἀπομιαρίζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. μιαρίζομαι.

Προσβάλλομαι ὑπὸ τοῦ μισοῦ, ὑπὸ τοῦ διαβόλου, οἶονεὶ ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, φέρομαι κακῶς, ἀπρεπῶς: Τὸ λωλοδαδιεράκι κ' εὐτὸ ἐπομιαρίσθηκε δάλι ἐοντὲς τσοὶ μέρες (τὸ τρελλοῦτσικο αὐτὸ ἀποτρελλάθηκε αὐτὲς τοῖς ἡμέρες). Ἀπομιαρισμένο πάλι ναι.

ἀπομιᾶς ἐπίρρ. Κορ. Ἀτ. 4,323 ἀπομίας Κύθηρ.

Ἐκ τῆς μεταγν. φρ. ἀπό μιᾶς. Πβ. SKapsomenakis Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri 50.

1) Ὅλως διόλου, παρὰ πολὺ: Εἶναι ἀπομιᾶς τρελλὸς Κορ. ἐνθ' ἄν. 2) Διὰ μιᾶς, ἀμέσως Κύθηρ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Κ. Δ. (Λουκ. 14,18) «ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι». Συνών. διαμιᾶς.

ἀπομίκρας ἐπίρρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τῆς φρ. ἀπό μίκρας (ἐνν. ἡλικίας).

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, παιδιόθεν. Συνών. ἀπομικρό-θεν, ἀπομικροτές.

ἀπομικρένω πολλαχ. Ἀόρ. ἀπομίκρανα Κρήτ. Πόντ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. μικρένω. Ὁ Ἀόρ. ἀπο-μίκρανα κατ' ἀναλογ. τοῦ Ἀόρ. τῶν εἰς -αίνω ρημάτων, οἶον ζεσταίνω - ζέστανα κττ.

Καθιστῶ τι πολὺ μικρόν: Εἴπαμε νὰ τὸ μικρύνῃς, μὰ σὺ τὸ ἀπομικρύνεις. Καὶ ἀμτβ. καθίσταμαι μικρός, σμικρύνομαι πολὺ.

ἀπομικρόθεν ἐπίρρ. Πόντ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἐπιρρ. μικρόθεν. Πβ. Πρόδρομ. 4,1 (ἐκδ. Hesseling-Pernot) «ἀπὸ μικρόθεν μ' ἔλεγεν ὁ γέρον ὁ πατήρ μου, | παιδὶν μου, μάθε γράμ-ματα καὶ ὥσάν ἐσέναν ἔχει».

Ἀπομίκρας, ὁ ἰδ.: Ἀπομικρόθεν ἐγάπανεν πολλὰ τὰ γράμματα.

ἀπόμικρος ἐπίθ. Ἀνδρ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Σέριφ. Σῦρ. ἰδ. ἀπόμικρος Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἐπιθ. μικρός.

Ὁ κάπως μικρὸς τὴν ἡλικίαν, τὸ ἀνάστημα, τὸν χῶρον κττ.: Ἐχει κάμαρες ἀπόμικρες Ἀνδρ. Ἀμα εἶναι ἀπόμικρα μαθαίνον τὸ γόπο (ἀπόμικρα ἐνν. τὰ κτήνη) Σῦρ. Ἐν' σὰν ἰδ. ἀπόμικρον γαδούριν Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Γ 392 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «παραθυράκ' ἀπόμικρο μὲ σίδερα φρα-μένο». Συνών. μικροῦτσικος.

ἀπομικροτές ἐπίρρ. Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. μικρότης.

Ἀπομίκρας, ὁ ἰδ.

ἀπομιλίδα ἡ, Πόντ. (Οἰν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πβ. ἐν τούτοις ΙΒογιατζίδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 119

Εἶδος ραφῆς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑφάσματος, κοινῶς στρίφωμα.

ἀπομιλίζω Πόντ. (Οἰν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Ἰδ. ἀπομιλίδα.

Συστρέφω καὶ οὕτω ράπτω τὰ ἄκρα τοῦ ὑφάσματος, ἵνα προφυλαχθῇ ἀπὸ τῆς διαλύσεως, κοινῶς στρίφωνα.

ἀπομιλῶ Κρήτ. κ.ά. ἰδ. ἀπομιλῶ Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. μιλῶ.

Τελειώνω τὴν ὁμιλίαν μου: Ἀκόμη δὲ δ' ἀπομιλήσετε; Κρήτ. Μίλειε τοῦ λόγου σου κ' ἐγὼ ἰδ. ἀπομίλησα αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ 307 «ὥσάν τσ' ἀπομιλήσασιν, ὁμπρὸς τὼς γονατίζει».

ἀπομισαρεύω ἀμάρτ. ἰδ. ἀπομισαρεύω Κύπρ. ἰδ. ἀπομισαρεύω Κύπρ. ἰδ. ἀπομισαρεύω Κύπρ. ἰδ. ἀπομισαρεύω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀπομισάρις.

Συμφωνῶ ἐπίμορτον καλλιέργειαν, ἐπὶ τε ἰδιοκτῆτον καὶ ἐπὶ καλλιέργητον: Ἐφουμουδιάρειαν νὰ σπεύρουν. Συνών. κολληγιάζω.

ἀπομισαρίζω ἡ, ἀμάρτ. ἰδ. ἀπομισαρίζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀπομισάρις.

Συνεταιρισμὸς ἰδίᾳ ἐπὶ διατροφῆς καὶ ἐπιτηρήσεως βοσκημάτων: Παροιμ. Ἄν ἦταν καλὴ ἡ ἀπομισαρίζω, ἐκάμναν τῶν γεναῖτδης (ἐπὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ συνεταιρισμοῦ). Ὁ βοῦς ἐπόφθησεν, ἡ ἀπομισαρίζω ἐξηλώθησεν (ἐκλιπόντος τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἐκλείπει καὶ ἡ φιλία μας). Συνών. τημισειό.

ἀπομισάρικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἰδ. ἀπομισάρικα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀπομισάριος.

Ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἡμίσεος προϊόντος: Παίρνω τὸ χω-ράφι ἀπομισάρικα. Συνών. σημισσιακά, κολληγισκά.

ἀπομισάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἰδ. ἀπομισάρικος Κύπρ.

ἰδ. ἀπομισάρικος Κύπρ. ἰδ. ἀπομισάρικος Κύπρ. ἰδ. ἀπομισάρικος Κύπρ. ἰδ. ἀπομισάρικος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀπομισάρις καὶ τῆς παραγω-γικῆς καταλ. -ικος.

1) Ἐπὶ καλλιέργειας ἀγρῶν, ἀμπελώνων κττ. ὁ παρε-χόμενος πρὸς καλλιέργειαν ἐπὶ τῷ ὄρφ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεος προϊόντος εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην: Ἐδωκεν τ' ἀμπέ-λια τὸν ἀπομισάρικα. 2) Συνεταιρικός, συντροφικός: Καβενὲς ἀπομισάρικος.

Συνών. σημισσιακός.

